

C_2022266SV.01001602.xml
11.7.2022

SV

Europeiska unionens officiella tidning

C 266/16

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 3 maj 2022 –
A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltató Zrt. (i likvidation) mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-289/22)

(2022/C 266/20)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Kärande: A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltató Zrt. (i likvidation)

Svarande: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1)

Ska artiklarna 167, 168 a och 178 a i mervärdesskattedirektivet (1) tolkas så, att när skattemyndigheten konstaterar att ett företag som ingår i en kedja av tjänsteleverantörer, oavsett vilket, har överträtt specifika bestämmelser som reglerar det tillhandahållande av tjänster som överenskommits i ett avtal som ingåtts med den skattskyldige eller i ett avtal mellan företag som ingår i kedjan, eller har överträtt andra bestämmelser, utgör detta konstaterande i sig, såsom en objektiv omständighet, ett tillräckligt bevis på förekomsten av ett skattebedrägeri, även om den verksamhet som bedrivs av de företag som ingår i kedjan är laglig i alla andra avseenden, eller måste skattemyndigheten i ett sådant fall även ange vad skattebedrägeriet konkret består i och precisera vilket av de företag som ingår i kedjan som har begått bedrägeriet och på vilket sätt detta har gått till? Om skattemyndigheten i ett sådant sammanhang konstaterar att en överträdelse har begåtts, ska den då kontrollera att det finns ett kausalitetssamband mellan den skattskyldiges rätt till avdrag och åsidosättandet av de i lag eller annan författning föreskrivna skyldigheter som gäller för den ekonomiska verksamheten i fråga, och får skattemyndigheten neka den skattskyldige rätt till avdrag för mervärdesskatt endast om det styrks att det finns ett sådant kausalitetssamband?

2)

Kan den skattskyldige, med beaktande av de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet och av rätten till en rättvis rättegång i den mening som avses i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), vilken erkänts som en allmän rättsprincip, samt proportionalitets- och rättssäkerhetsprinciperna, vara skyldig, inom ramen för sin allmänna kontrollskyldighet, att förvissa sig om att tjänsteleverantörer i tidigare led i kedjan har fullgjort de skyldigheter som följer av de specifika bestämmelser som reglerar utförandet av det tillhandahållande av tjänster som avses med fakturan samt de lagstadgade villkor för bedrivande av deras verksamhet som är tillämpliga på dem? Om frågan ska besvaras jakande, har den skattskyldige då fortlöpande en sådan skyldighet under den tid som rättsförhållandet består, eller med vilken frekvens kan det annars krävas att den skattskyldige fullgör denna skyldighet?

3)

Ska artiklarna 167, 168 a och 178 a i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att en skattskyldig, som upptäcker att en tjänsteleverantör, oavsett vilken, som befinner sig i ett tidigare led i kedjan har gjort sig skyldig till en överträdelse, är skyldig att i ett sådant fall inte utöva sin rätt att göra avdrag för den mervärdesskatt som har övervältrats på vederbörande, vid äventyr av att annars göra sig skyldig till skattebedrägeri?

4)

Ska de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet, mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen och principen om skatteneutralitet, tolkas så, att skattemyndigheten, vid prövningen av huruvida kedjan ska anses ha ett bedrägligt syfte och vid fastställandet av de relevanta omständigheterna samt vid bedömningen av bevisningen härom, inte får bortse från de specifika bestämmelser som reglerar det tillhandahållande av tjänster som avses med fakturan, däribland särskilt de bestämmelser som är tillämpliga på parternas rättigheter och skyldigheter?

5)

Utgör de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet och rätten till en rättvis rättegång i den mening som avses i artikel 47 i stadgan, vilken erkänts såsom allmän rättsprincip, samt rättssäkerhetsprincipen hinder för en förvaltningspraxis enligt vilken man, vid kontrollen av rätten till avdrag avseende en ekonomisk transaktion som genomförts i form av ett tillhandahållande av tjänster, får anse att denna transaktion, som intygas av fakturor, avtal och andra redovisningshandlingar, inte motsvarar de verkliga förhållandena, på grund av konstateranden som gjorts under undersökningens gång av undersökningsmyndigheten, av vittnesmål från misstänkta personer som inhämtats under samma undersökning, och av vittnesmål från arbetstagare som berörs av en uthyrning av arbetskraft, i fråga om hur dessa arbetstagare ser på sin arbetsrelation, hur dessa rättsligt kvalificerar denna relation och vilken person som de uppfattar som den som gentemot dem utövar de rättigheter som tillkommer en arbetsgivare?

6)

Är de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet och rätten till en rättvis rättegång i den mening som avses i artikel 47 i stadgan, vilken erkänts såsom allmän rättsprincip, samt rättssäkerhetsprincipen förenliga med en förvaltningspraxis enligt vilken en skattskyldigs val att bedriva sin ekonomiska verksamhet i en form som gör det möjligt att minska vederbörandes kostnader för verksamheten så mycket som möjligt kan kvalificeras som ett rättighetsmissbruk och förvaltningsmyndigheten därför får utöva sin befogenhet att omkvalificera avtalen på ett sådant sätt att det uppstår avtal mellan parter som det tidigare inte funnits något avtal mellan?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).